

Насоки

**Насоки 9/2020 относно относимо и обосновано
възражение съгласно Регламент (ЕС) 2016/679**

Версия 2.0

Приета на 9 март 2021 г.

Таблица на версиите

Версия 1.0	8 октомври 2020 г.	Приемане на Насоките за обществена консултация
Версия 2.0	9 март 2021 г.	Приемане на Насоките след обществена консултация

Съдържание

1	ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ.....	4
2	УСЛОВИЯ ЗА „ОТНОСИМО И ОБОСНОВАНО“ ВЪЗРАЖЕНИЕ	6
2.1	„Относимо“	6
2.2	„Обосновано“	7
3	СЪДЪРЖАНИЕ НА ВЪЗРАЖЕНИЕТО.....	8
3.1	Наличие на нарушение на ОРЗД и/или съответствие на предвижданото действие с изискванията на ОРЗД.....	9
3.1.1	Наличие на нарушение на ОРЗД	9
3.1.2	Съответствие с изискванията на ОРЗД на предвижданото действие в проекта за решение по отношение на администратора или обработващия лични данни	11
3.2	Проектът за решение води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза	12
3.2.1	Значение на „значителни рискове“	12
3.2.2	Рискове за основните права и свободи на субектите на данни	12
3.2.3	Рискове за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза	13

Европейският комитет по защита на данните

като взе предвид член 70, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (наричан по-нататък „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за ЕИП, и по-специално приложение XI и Протокол 37 към него, изменени с Решение № 154/2018 на Съвместния комитет на ЕИП от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид членове 12 и 22 от своя Правилник за дейността,

ПРИЕ СЛЕДНИТЕ НАСОКИ:

1 ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1. В рамките на механизма за сътрудничество, определен в ОРЗД, надзорните органи (НО) са длъжни да „обменят всяка имаща отношение информация помежду си“ и да си сътрудничат в стремежа си „към постигането на консенсус“². Това задължение за сътрудничество се прилага на всеки етап от процедурата, като се започва с възникването на случая и се обхваща целият процес на вземане на решения. Следователно, постигането на споразумение относно изхода на случая е крайната цел на цялата процедура, установена в член 60 от ОРЗД. В ситуацията, при които не се постига консенсус между НО, съгласно член 65 от ОРЗД правомощието да приема обвързващи решения се поверява на Европейския комитет по защита на данните. Обменът на информация и консултациите между водещия надзорен орган (ВНО) и засегнатите надзорни органи (ЗНО) обаче често позволяват постигането на споразумение на ранните етапи от случая.
2. Съгласно член 60, параграфи 3 и 4 от ОРЗД водещият надзорен орган е длъжен да представи проект за решение на засегнатите надзорни органи, които след това може да повдигнат относимо и обосновано възражение в рамките на определен срок (четири седмици)³. След получаване на относимо и обосновано възражение водещият надзорен орган има две възможности. Ако не приема относимото и обосновано възражение или счита, че възражението не е обосновано или относимо, той отнася въпроса до Комитета в рамките на механизма за съгласуваност. Ако водещият надзорен орган, напротив, приеме възражението и изпрати преработен проект за решение, засегнатите надзорни органи може да изразят относимо и обосновано възражение по преработения проект за решение в рамките на две седмици.
3. Когато водещият надзорен орган не приема възражение или го отхвърля, като счита, че това възражение не е относимо или обосновано, и поради това отнася въпроса до Комитета съгласно член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, след това Комитетът е длъжен да приеме обвързващо

---

¹ Позоваванията на „държави членки“ в настоящия документ следва да се разбира като позоваване на „държавите — членки на ЕИП“.

² Регламент (ЕС) 2016/679, наричан по-нататък ОРЗД, член 60, параграф 1.

³ Възможно е засегнатите надзорни органи да оттеглят повдигнатите по-рано възражения.

решение дали възражението е „относимо и обосновано“ и — ако е така — по всички въпроси, които са предмет на възражението.

4. Следователно, един от ключовите критерии, които показват липсата на консенсус между водещия надзорен орган и засегнатите надзорни органи, е понятието за „относимо и обосновано възражение“. С настоящия документ се цели да се предоставят насоки по отношение на това понятие и да се установи общо разбиране на термините „относимо и обосновано“, включително какво следва да се има предвид, когато се оценява дали възражението „ясно доказва, че проектът за решение води до значителни рискове“ (член 4, параграф 24 от ОРЗД).
5. В член 4, параграф 24 от ОРЗД се определя, че „относимо и обосновано възражение“ означава *възражение срещу проект на решение относно това дали е налице нарушение на настоящия регламент или не, или дали предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на настоящия регламент, което ясно доказва, че проектът за решение води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза“.*
6. Това понятие служи за **праг** в ситуации, при които засегнатите надзорни органи имат за цел да възразят срещу (преработен) проект за решение, който да бъде приет от водещия надзорен орган съгласно член 60 от ОРЗД. Тъй като неяснотата относно това „какво представлява относимо и обосновано възражение“ има потенциала да породи недоразумения и несъгласувано прилагане от надзорните органи, законодателят на ЕС предложи Европейският комитет по защита на данните да издаде насоки относно това понятие (края на съображение 124 от ОРЗД).
7. За да се постигне прагът, определен в член 4, параграф 24 от ОРЗД, при отнасяне на въпрос от засегнат надзорен орган, по принцип, следва изрично да се споменава всеки елемент от определението по отношение на всяко конкретно възражение. Следователно, **на първо място, с възражението се цели да се посочи как и защо съгласно засегнатия надзорен орган проектът за решение не разглежда по подходящ начин ситуацията, свързана с нарушение на ОРЗД, и/или не предвижда подходящи действия спрямо администратора или обработващия лични данни с оглед на доказателствата за рисковете за правата и свободите на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в Съюза, до които би довел такъв проект за решение, ако остане непроменен.** Във възражението, представено от засегнатия надзорен орган, следва да се посочва всяка част от проекта за решение, която се счита за недостатъчна, неправилна или лишена от някои необходими елементи, било чрез позоваване на конкретни членове/параграфи, или чрез други ясни указания, и да се пояснява защо такива въпроси трябва да се считат за „относими“, както е обяснено по-долу. Предложенията за изменения, изложени във възражението, следва да имат за цел отстраняването на тези потенциални грешки.
8. **Всъщност степента на детайлност на възражението и дълбочината на включения в него анализ може да се повлияят от степента на детайлност в съдържанието на проекта за решение и от степента на ангажиране на засегнатия надзорен орган** в процеса, водещ към проекта за решение, представен от водещия надзорен орган. Следователно стандартът за „относимо и обосновано възражение“ се основава на допускането, че се спазва задължението на водещия надзорен орган да обменя цялата значима информация⁴, което дава възможност на засегнатия надзорен орган/засегнатите надзорни органи да се запознаят задълбочено със случая и

---

⁴ Съгласно член 60, параграф 1 от ОРЗД.

следователно да представят солидно и добре обосновано възражение. За тази цел следва да се има предвид и необходимостта всяка правно обвързваща мярка на надзорните органи да „посочва основанията за мярката“ (вж. съображение 129 от ОРЗД). Следователно, степента на ангажиране на засегнатия надзорен орган от страна на водещия надзорен орган в процеса, водещ към проекта за решение, ако има за резултат недостатъчно познаване на всички аспекти на случая, може да се разглежда като критерий за по-гъвкаво определяне на степента на детайлност на относимото и обосновано възражение.

9. Европейският комитет по защита на данните първо би искал да подчертае, че вниманието на всички участващи надзорни органи (ВНО и ЗНО) следва да се насочи към отстраняването на всякакви недостатъци в процеса по намиране на консенсус по такъв начин, че да се получи съгласуван проект за решение. Макар да признава, че повдигането на възражения не е най-предпочитаният инструмент за отстраняване на проблеми, свързани с недостатъчна степен на сътрудничество в предходните етапи на процедурата „обслужване на едно гише“, Комитетът признава, че това е възможност, която съществува за засегнатите надзорни органи. Това би било крайна мярка и за отстраняване на (предполагаеми) недостатъци по отношение на степента, в която водещия надзорен орган ангажира засегнатия надзорен орган в процеса, което би следвало да доведе до съгласуван проект за решение, включително по отношение на правната обосновка и обхвата на разследванията, провеждани от водещия надзорен орган във връзка с разглеждания случай.
10. Съгласно ОРЗД засегнатият надзорен орган е длъжен да обоснове позицията си по проекта за решение на водещия надзорен орган, като представи възражение, което е „относимо“ и „обосновано“. Важно е да се има предвид, че двете изисквания — „обосновано“ и „относимо“ — трябва да се считат за **кумулятивни**, т.е. и двата критерия трябва да бъдат изпълнени⁵. Следователно, съгласно член 60, параграф 4 водещият надзорен орган е длъжен да отнася въпроса до механизма за съгласуваност на Комитета, когато счита, че възражението не отговаря на поне един от двата критерия⁶.
11. Европейският комитет по защита на данните настоятелно препоръчва на надзорните органи да повдигат своите възражения и да обменят информация чрез информационната и комуникационна система, създадена за обмен на информация между надзорните органи⁷. Те следва да бъдат ясно обозначени като такива, като се използват специфичните функции и инструменти.

2 УСЛОВИЯ ЗА „ОТНОСИМО И ОБОСНОВАНО“ ВЪЗРАЖЕНИЕ

2.1 „Относимо“

12. За да се счита възражението за „относимо“, трябва да има **пряка връзка между възражението и съдържанието на разглеждания проект за решение**⁸. Възражението трябва, по-конкретно, да **се отнася до това дали е налице нарушение на ОРЗД или не, или дали предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на ОРЗД.**

⁵ Вж. формулировката на член 60, параграф 4 от ОРЗД.

⁶ Съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД водещият надзорен орган отнася въпроса до механизма за съгласуваност, посочен в член 63, и ако не приема относимото и обосновано възражение.

⁷ Вж. Правилника за дейността на Комитета.

⁸ В Оксфордския речник на английския език „относим“ се определя като „отнасящ се до или свързан с разглеждания въпрос; тясно свързан с разглежданата тема или въпрос; от значение за определено нещо“ („относим, прил.“ *OED онлайн*, Oxford University Press, юни 2020 г., www.oed.com/view/Entry/161893. Достъп на 24 юли 2020 г.).

13. Следователно, повдигнатото възражение отговаря на критерия за „относимост“, когато, ако бъде прието, би се породила промяна, която води **до различно заключение** по отношение на това дали е налице нарушение на ОРЗД или не или дали предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на ОРЗД. Винаги трябва да има връзка между съдържанието на възражението и такова потенциално различно заключение, както е обяснено по-долу. Въпреки че възражението може да сигнализира за несъгласие по двата критерия, наличието само на един от тях би било достатъчно, за да се изпълнят условията за относимо възражение.
14. Възражението следва да се счита за относимо само ако е свързано със специфичното правно и фактическо съдържание на проекта за решение на водещия надзорен орган. Излагането на абстрактни или общи опасения или забележки не може да се счита за относимо. По същия начин, не следва да се считат за относими незначителните разногласия по формулировката или по правната обосновка, които не са свързани с евентуалното наличие на нарушение, нито с изискването предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни да отговаря на ОРЗД.
15. Обосновката, на която се базират заключенията, направени от водещия надзорен орган в проекта за решение, може да бъде предмет на възражение, но само доколкото тази обосновка е свързана със заключението дали е налице нарушение или не, дали нарушението на ОРЗД е установено правилно или не, или дали предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на ОРЗД и до степен, в която е изпълнен целият праг по член 4, параграф 24, както е описан в настоящия документ.

2.2 „Обосновано“

16. За да бъде „обосновано“⁹, възражението трябва да включва разяснения и аргументи относно това, **защо се предлага изменение на решението** (т.е. правните/фактическите грешки в проекта за решение на водещия надзорен орган). Трябва също така да доказва **как промяната би довела до различно заключение** по отношение на това дали е налице нарушение на ОРЗД или не, или дали предвижданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на ОРЗД.
17. Засегнатият надзорен орган следва да предостави солидна и мотивирана обосновка за своето възражение, по-специално, като доразвие **правните аргументи** (разчитайки на правото на ЕС и/или съответното национално законодателство, включително например правни разпоредби, съдебна практика, насоки) **или фактическите елементи**, където е приложимо. Засегнатият надзорен орган следва да представи факта или фактите, за които се твърди, че водят до различно заключение относно нарушаването на ОРЗД от администратора/обработващия лични данни, или аспекта на проекта за решение, който според него е недостатъчен/неправилен.
18. Освен това възражението е „обосновано“, доколкото може **ясно да „доказва“, че проектът за решение води до значителни рискове**, както е описано в точка 3.2 по-долу. За тази цел във възражението трябва да се представят аргументи или обосновки относно последиците от издаването на решението без промените, предложени във възражението, и как тези последици биха представлявали значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.

---

⁹ В Оксфордския речник на английския език „обоснован“ се определя като „характеризиращ се с или основан на разсъждения; внимателно проучен“ („обоснован, прил.2.“ OED Online, Oxford University Press, юни 2020 г., www.oed.com/view/Entry/159078. Достъп на 24 юли 2020 г.).

19. За да бъде адекватно обосновано, възражението следва да бъде **последователно, ясно, точно и подробно при обяснението на причините за възражението**. В него следва ясно и точно да бъдат изложени **съществените елементи**, на които засегнатият надзорен орган основава своята оценка, и **връзката между предвижданите последици от проекта за решение** (ако бъде издаден във вида, в който е) и **значителните рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза**. Освен това засегнатият надзорен орган следва **ясно да посочи с кои части от проекта за решение не е съгласен**. В случаите, когато възражението се основава на становището, че водещият надзорен орган не е разследвал цялостно важен факт по случая, или на допълнително нарушение на ОРЗД, би било достатъчно засегнатият надзорен орган да представи тези аргументи по убедителен и обоснован начин.
20. Засегнатият надзорен орган или засегнатите надзорни органи трябва да предостави/ят цялата информация (факти, документи, правни аргументи), на която разчита/т, за да представи/ят ефективно своя/ите аргументи. Това е от основно значение, за да се определи обхватът на (потенциалния) спор. Това означава, че **по принцип засегнатият надзорен орган следва да се стреми да предостави относимо и обосновано възражение в едно-единствено изложение**, подкрепено от всички фактически и правни аргументи, както е описано по-горе. Въпреки това **в рамките на срока, посочен в член 60, параграф 4 от ОРЗД засегнатият надзорен орган може да предостави допълнителна информация, която подкрепя и е свързана с повдигнатото възражение, като има предвид необходимостта от спазване на изискванията възражението да бъде „относимо и обосновано“**.

Пример 1: Засегнатият надзорен орган подава официално възражение, но няколко дни по-късно предоставя на водещия надзорен орган допълнителна информация относно фактите по случая чрез информационната и комуникационна система. Такава информация може да бъде взета предвид от водещия надзорен орган само доколкото е предоставена в рамките на срока, посочен в член 60, параграф 4 от ОРЗД.

21. Ако е възможно, като добра практика, възражението следва да включва **предложение за нова формулировка**, което да бъде разгледано от водещия надзорен орган и което според становището на засегнатия надзорен орган позволява да се отстранят предполагаемите недостатъци в проекта за решение. Това може да послужи за по-добро изясняване на възражението.

3 СЪДЪРЖАНИЕ НА ВЪЗРАЖЕНИЕТО

22. Предметът на възражението може да се отнася до това дали е налице нарушение на ОРЗД или не и/или дали предвиданото действие по отношение на администратора или обработващия лични данни отговаря на изискванията на ОРЗД. Типът съдържание ще зависи от съответния проект за решение на водещия надзорен орган и от обстоятелствата по случая.
23. Освен това възражението на засегнатия надзорен орган ще трябва ясно да докаже, че проектът за решение води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза. Наличието на нарушение и/или несъответствието на предвиданото действие с изискванията на ОРЗД следва да се оценяват от гледна точка на значителните рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни, до които води проектът за решение, ако остане непроменен.

3.1 Наличие на нарушение на ОРЗД и/или съответствие на предвижданото действие с изискванията на ОРЗД

3.1.1 Наличие на нарушение на ОРЗД

24. В първия случай съдържанието на възражението ще представлява несъгласие между засегнатия надзорен орган и водещия надзорен орган по отношение на това дали, предвид разследваните факти, дейностите и операциите по обработване, извършени от администратора или обработващия лични данни са довели до нарушение/нарушения на ОРЗД или не, както и до кое конкретно нарушение/нарушения.
25. В тази връзка терминът „нарушение“ следва да се тълкува като „нарушение на дадена разпоредба на ОРЗД“. Следователно, възраженията на засегнатия надзорен орган срещу проекта за решение трябва да бъдат обосновани и мотивирани чрез позоваване на доказателствата и фактите, обменени между водещия надзорен орган и засегнатия надзорен орган („имаща отношение информация“, посочена в член 60 от ОРЗД). Тези изисквания следва да се прилагат за всяко конкретно нарушение и разпоредба.

Пример 2: В проекта за решение се посочва, че администраторът е нарушил членове 6, 7 и 14 от ОРЗД. Засегнатият надзорен орган не е съгласен с това, дали е налице нарушение на членове 7 и 14 и счита, че има допълнително нарушение на член 13 от ОРЗД.

Пример 3: Засегнатият надзорен орган твърди, че водещият надзорен орган не е взел предвид факта, че изключението по отношение на обработването на лични данни в хода на домашни занимания не е приложимо за някои от операциите по обработване, проведени от администратора и включващи използване на вътрешна система за видеонаблюдение, поради което няма нарушение на ОРЗД. За да обоснове възражението си, засегнатият надзорен орган се позовава на член 2, параграф 2, буква в) от ОРЗД, Насоки 3/2019 на ЕКЗД относно обработването на лични данни чрез видео устройства и решение на Съда на Европейския съюз по дело С-212/13 Ryneš.

26. Възражението относно нарушение на ОРЗД може да включва и несъгласие относно заключенията, които трябва да се направят от констатациите на разследването. Във възражението например може да се посочи, че констатациите представляват нарушение на разпоредба на ОРЗД, различна от (и/или в допълнение към) вече анализирани в проекта за решение на водещия надзорен орган. Това обаче е по-малко вероятно да се случи, когато задължението на водещия надзорен орган да си сътрудничи със засегнатите надзорни органи и да обменя всяка имаща отношение информация в съответствие с член 60, параграф 1 от ОРЗД е спазено надлежно през времето, предхождащо издаването на проекта за решение.
27. При някои обстоятелства възражението би могло да доведе до установяване на пропуски в проекта за решение, обосноваващи необходимостта от допълнително разследване от водещия надзорен орган. Ако например разследването, проведено от водещия надзорен орган, неоснователно не обхване някои от въпросите, повдигнати от жалбоподателя или произтичащи от нарушение, докладвано от засегнат надзорен орган, може да се повдигне относимо и обосновано възражение въз основа на това, че водещият надзорен орган не е разгледал надлежно жалбата и не е защитил правата на субекта на данните. В това отношение трябва да се прави разграничение между разследванията по собствена воля, от една страна, и разследванията, предизвикани от жалби или от сигнали за потенциални нарушения, подадени от засегнатите надзорни органи, от друга страна. При процедури, основани на жалба или на нарушение, докладвано от засегнат надзорен орган, обхватът на процедурата (т.е. онези аспекти

на обработването на данни, които потенциално са предмет на нарушение) следва да се определя от съдържанието на жалбата или от сигнала, подаден от засегнатия надзорен орган: с други думи, следва да се определя от аспектите, разгледани в жалбата или сигнала. При разследванията по собствена воля водещият надзорен орган и засегнатите надзорни органи следва да търсят консенсус относно обхвата на процедурата (т.е. аспектите на разглежданото обработване на данни), преди да започнат официално процедурата. Същото се отнася и за случаите, когато надзорен орган, който разглежда жалба или сигнал на друг надзорен орган, счита, че е необходимо и разследване по собствена воля, за да се разгледат систематични въпроси, свързани със спазването на изискванията, които надхвърлят конкретната жалба или сигнал.

28. Както бе споменато по-горе, повдигането на възражение следва да се разглежда само като крайна мярка за отстраняване на предполагаемо недостатъчно ангажиране на засегнатия надзорен орган/засегнатите надзорни органи в предходните етапи на процеса. Чрез системата, разработена от законодателя, на компетентните надзорни органи се дава възможност да постигат съгласие относно обхвата на разследването на по-ранен етап.
29. Недостатъчната фактическа информация или описание на разглеждания случай, или липсата или неадекватността на оценката или обосновката (в резултат на което заключението на водещия надзорен орган в проекта за решение не е подкрепено адекватно от извършената оценка и представените доказателства, като се изисква в член 58 от ОРЗД), също може да бъдат предмет на възражение, свързано с наличието на нарушение. Това се прави, при условие че е спазен целият праг, посочен в член 4, параграф 24 от ОРЗД, и е възможно да има връзка между такъв предполагаем недостатъчен анализ и констатацията за нарушение/предвижданото действие.
30. Възможно е с относимо и обосновано възражение да се повдигнат въпроси, засягащи процедурни аспекти, доколкото те представляват ситуации, в които се предполага, че водещият надзорен орган не е спазил процедурните изисквания, наложени от ОРЗД, и това засяга заключението, постигнато в проекта за решение.

Пример 4: Надзорният орган на държава членка YY е компетентен да действа като водещ надзорен орган за трансграничното обработване, извършено от администратора СС, чието основно седалище е в YY. Компетентният надзорен орган на държава членка ХХ информира водещия надзорен орган (YY) за жалба, подадена до НО в ХХ, която засяга съществено субектите на данни само в ХХ, съгласно член 56, параграфи 2 и 3 от ОРЗД. Водещият надзорен орган решава да се заеме със случая.

НО в ХХ решава да представи на водещия надзорен орган проект за решение съгласно член 56, параграф 4 от ОРЗД. Водещият надзорен орган изготвя проект за решение съгласно член 60, параграф 3 от ОРЗД и го представя на засегнатия надзорен орган. НО в ХХ счита, че водещият надзорен орган не е спазил задължението си да вземе предвид в максимална степен проекта, представен от НО в ХХ, когато подготвя своя проект за решение съгласно член 56, параграф 4 от ОРЗД, тъй като не предоставя обосновка защо се отклонява от проекта за решение, предоставен от НО в ХХ.

Впоследствие НО в ХХ повдига относимо и обосновано възражение, в което излага аргументи, посочващи различното заключение, до което би се стигнало в проекта за решение, ако водещият надзорен орган бе приел неговия проект за решение, по отношение на установяването на нарушение или определянето на предвижданите действия по отношение на администратора и с оглед избягване на доказаните рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.

31. Възражението съгласно член 60, параграф 4 и член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД не засяга разпоредбата на член 65, параграф 1, буква б) от ОРЗД. Следователно, несъгласието относно компетентността на НО, действащ като водещ надзорен орган за издаване на решение в конкретен случай, не следва да се повдига чрез възражение съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД и не попада в обхвата на член 4, параграф 24 от ОРЗД. За разлика от възражението съгласно член 60, параграф 4 от ОРЗД, Комитетът счита, че процедурата съгласно член 65, параграф 1, буква б) от ОРЗД е приложима на всеки етап.

3.1.2 Съответствие на предвижданото действие с изискванията на ОРЗД в проекта за решение по отношение на администратора или обработващия лични данни

32. При този втори сценарий съдържанието на относимото и обосновано възражение представлява несъгласие по отношение на конкретната корективна мярка, предложена от водещия надзорен орган, или друго действие, предвиждано в проекта за решение.
33. По-специално в относимото и обосновано възражение следва да се обясни защо предвижданото действие в проекта за решение не отговаря на изискванията на ОРЗД. За тази цел засегнатият надзорен орган трябва ясно да изложи фактически елементи и/или правни аргументи, които са в основата на различната оценка на ситуацията, като посочи кое действие би било подходящо водещият надзорен орган да предприеме и да включи в окончателното решение.

Пример 5: Администраторът разкрива чувствителни медицински данни на жалбоподателя на трета страна без правно основание. Водещият надзорен орган предлага да включи порицание в проекта за решение, докато засегнатият надзорен орган предоставя фактически елементи, които показват наличие на основни и системни проблеми по отношение на спазването на ОРЗД от страна на администратора (напр. той редовно разкрива данните на своите клиенти на трети страни, без правно основа). Поради това той предлага да се наложи заповед за привеждане на операциите по обработване в съответствие с изискванията на ОРЗД, временна забрана за обработване на данни или административно наказание „глоба“.

Пример 6: Поради грешка на един от служителите си администраторът публикува на уебсайта си името, фамилията и телефонните номера на всички свои 100 000 клиенти. Тези лични данни са били публично достъпни в продължение на два дни. Тъй като администраторът реагира възможно най-бързо, грешката е докладвана и всички клиенти са индивидуално информирани, водещият надзорен орган планира да наложи само порицание. Един засегнат надзорен орган обаче счита, че поради големия мащаб на нарушението на сигурността на данните и възможното му въздействие/риск по отношение на личния живот на клиентите би трябвало да се наложи административно наказание „глоба“.

34. Както е предвидено в последното изречение на член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД, решението със задължителен характер на Комитета се отнася за всички въпроси, които са предмет на възражението, особено когато има нарушение. Съображение 150, пето изречение от ОРЗД гласи, че механизмът за съгласуваност може да се използва и за утвърждаването на съгласувано прилагане на административните наказания „глоба“. Следователно е възможно с възражението да се оспорват елементите, на които се основава изчисляването на размера на административното наказание „глоба“. Ако след извършена преценка Комитетът установи пропуски в обосновката, които могат да доведат до налагане на съответното административно наказание „глоба“, водещият надзорен орган ще бъде инструктиран да преразгледа глобата и да отстрани установените пропуски. Оценката на Европейския комитет по защита на данните по този въпрос следва да се основава на общите стандарти на Комитета, произтичащи от член 83, параграфи 1 и 2 от ОРЗД и насоките за изчисляване на административното наказание „глоба“.

Пример 7: Засегнатият надзорен орган счита, че като се вземат предвид фактите по случая, размерът на глобата, предвиден от водещия надзорен орган в проекта за решение, не е ефективен, пропорционален или възпиращ, както се изисква от член 83, параграф 1 от ОРЗД.

3.2 Проектът за решение води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза

3.2.1 Значение на „значителни рискове“

35. Важно е да се има предвид, че целта на работата, извършена от НА, е да се защитят основните права и свободи на субектите на данни и да се улесни свободното движение на лични данни в рамките на Съюза (член 4, параграф 24 и член 51 и съображение 123 от ОРЗД).
36. **Задължение на засегнатия надзорен орган е да докаже, че проектът за решение води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни (например от предвижданите в него мерки или от липсата на корективни мерки и др.) и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза.** При предоставянето на такова доказателство засегнатите надзорни органи може да се позоват и на степента на детайлност на самия проект за решение и на първоначално предоставената информация от водещия надзорен орган, както е подчертано по-горе в параграф 8.
37. Терминът „риск“ се споменава в много членове на ОРЗД, а в предишните насоки на Комитета¹⁰ е дефиниран като „сценарий, описващ дадено събитие и неговите последици, оценени от гледна точка на тяхната тежест и вероятност“. В член 4, параграф 24 от ОРЗД е направено позоваване на необходимостта да се докаже, че проектът за решение води до „значителни“ рискове, т.е. да се покажат последиците, които проектът за решение би имал за защитените ценности. Засегнатият надзорен орган ще трябва да направи това, като представи достатъчно аргументи, за да покаже изрично, че такива рискове са значителни и правдоподобни за основните права и свободи на субектите на данни и, където е приложимо, за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза. Доказателствата за значителни рискове не могат да се извеждат по подразбиране от правните и/или фактическите аргументи, представени от засегнатия надзорен орган, а трябва да се идентифицират и изложат изрично във възражението.
38. Следва да се подчертае, че макар с относимо и обосновано възражение винаги да трябва ясно да се докаже, че проектът за решение води до значителни рискове за основните права и свободи на субектите на данни (вж. точка 3.2.2 по-долу), доказването на рисковете за свободното движение на лични данни в рамките на Европейския съюз се изисква само „където е приложимо“ (вж. точка 3.2.3 по-долу).

3.2.2 Рискове за основните права и свободи на субектите на данни

39. Въпросът се отнася до въздействието, което проектът за решение като цяло би имал върху основните права и свободи на субектите на данни. Това може да засегне заключенията, направени от водещия надзорен орган относно това, дали администраторът или обработващият лични данни е нарушил ОРЗД и/или решението за налагане на корективни мерки.
40. Подходът, който трябва да се използва при оценката на риска, породен от проекта за решение, е различен от този, прилаган от администратора при извършването на оценка на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД), за да се установи рискът от планирана операция по

¹⁰ Вж. напр. Насоки относно оценката на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД) и определяне дали съществува вероятност обработването „да породи висок риск“ за целите на Регламент 2016/679 (РД 248 ред.01).

обработване. Всъщност, предметът на оценката е напълно различен: а именно последиците, произтичащи от заключенията на водещия надзорен орган, изложени в неговия проект за решение относно това, дали е извършено нарушение или не. Заключениета на водещия надзорен орган може да включват предприемане на определени мерки („предвижданото действие“). Както беше посочено, засегнатият надзорен орган трябва да докаже тези рискове, именно, като вземе предвид проекта за решение като цяло.

41. Съображение 129 от ОРЗД пояснява, че *„надзорните органи следва да упражняват правомощията си в съответствие с подходящите процедурни гаранции, определени в правото на Съюза и правото на държава членка, независимо, справедливо и в разумен срок“* и че *„всяка мярка следва да бъде подходяща, необходима и пропорционална с оглед на осигуряването на съответствие с настоящия регламент, като се отчитат обстоятелствата при всеки конкретен случай, зачита се правото на всяко лице да бъде изслушано преди да бъде взета каквато и да е конкретна мярка, която би го засегнала неблагоприятно, и се избягват излишни разходи и прекалени неудобства за засегнатите лица“*.
42. Следователно при оценката на рисковете за основните права и свободи на субектите на данни, породени от проекта за решение, може да се направи позоваване, между другото, на целесъобразността, необходимостта и пропорционалността на предвидените (или непредвидените) в него мерки въз основа на заключенията, произтичащи от установеното нарушение, и възможните корективни действия, посочени от администратора или обработващия лични данни.
43. Освен това въпросните рискове може да се отнасят до въздействието на проекта за решение върху основните права и свободи на субектите на данни, чиито лични данни се обработват от администратора или обработващия лични данни, но също и до въздействието върху правата и свободите на субектите на данни, чиито лични данни може да бъдат обработвани в бъдеще, и до възможното намаляване на бъдещи нарушения на ОРЗД, когато фактите по случая го подкрепят.

Пример 8: В проекта за решение на водещия надзорен орган се стига до заключението, че принципът за свеждане на данните до минимум, залегнал в член 5, параграф 1, буква в) ОРЗД, не е бил нарушен от администратора. Засегнатият надзорен орган представя фактически елементи и правни аргументи в своето възражение, с които показва, че извършената от администратора дейност по обработване действително е довела до нарушение на член 5, параграф 1, буква в) от ОРЗД, и твърди, че срещу администратора следва да бъде отправено порицание. За да докаже значителните рискове за основните права и свободи на субектите на данни, засегнатият надзорен орган твърди, че при липсата на порицание за нарушение на основен принцип би се създал опасен прецедент, като не се сигнализира за необходимостта от коригиране на дейностите на организацията по обработване на данни, и това би застрашило субектите на данни, чиито лични данни се обработват и ще бъдат обработвани от администратора.

3.2.3 Рискове за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза

44. Когато възражението се отнася и до тези конкретни рискове, засегнатият надзорен орган ще трябва да изясни защо се счита за „приложимо“. Освен това възражение, което доказва рискове за свободното движение на лични данни, но не и за правата и свободите на субектите на данни, няма да се счита за отговарящо на прага, определен в член 4, параграф 24 от ОРЗД.

45. Необходимостта да се избягва ограничаване или забрана на свободното движение на лични данни по причини, свързани със защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, изрично се припомня в ОРЗД¹¹ с цел да се въведат хармонизирани правила за защита на данните в целия ЕС и да се осигури свободното движение на лични данни в рамките на Съюза, като същевременно се гарантира високо ниво на защита на основните права и свободи на физическите лица, по-специално правото им на защита на техните лични данни.
46. Рисковете за свободното движение на лични данни в рамките на Съюза може да бъдат породени от всякакви мерки, включително решения на националните надзорни органи, които въвеждат необосновани ограничения по отношение на съхранението на данни (например- разпоредби, които задължават администратора да съхранява определена информация в определена държава членка) и/или свободното движение на лични данни между държавите членки (например- чрез спиране на движенията на данни или налагане на временно или окончателно ограничение, включително забрана за обработване).
47. По същия начин свободното движение на лични данни в рамките на Съюза може да бъде изложено на риск, когато се определят (или налагат) изисквания относно начина, по който администраторите да изпълняват задълженията си по ОРЗД, а именно по такъв начин, че действията, които се очакват от администраторите, да се обвържат с конкретен регион в ЕС (напр. чрез специфични изисквания за квалификация).
48. Освен това свободното движение на лични данни в рамките на Съюза може да бъде възпрепятствано, ако надзорните органи вземат неоснователно различни решения в идентични или сходни ситуации (напр. по отношение на сектор или вид обработване), тъй като с липсата на единни правила би се застрашила равнопоставеността в ЕС и биха се създали противоречиви ситуации в рамките на ЕС, както и риск от търсене на по-благоприятна правна рамка. В това отношение следва да се вземат предвид националните особености, разрешени от ОРЗД, по отношение на определени сектори като здравеопазване, журналистика или архиви.

---

¹¹ Член 1, параграф 3 от ОРЗД.